

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Διδαγμένο κείμενο:

1. Από καμιά, λοιπόν, από τις άλλες φρουρές και εκστρατείες δεν έλειψα ποτέ ως τώρα, αλλά συνεχώς όλο το χρόνο με τους πρώτους μεν εκστράτευα, με τους τελευταίους δε επέστρεφα στην πατρίδα μου. Και όμως πρέπει από τέτοιου είδους γενναίες πράξεις να εξετάζετε αυτούς που πολιτεύονται με φιλοδοξία και ευπρέπεια, αλλά όχι αν κάποιος έχει μακριά κόμη να τον μισείτε γι' αυτό· γιατί τέτοιες βέβαια ενέργειες ούτε τους απλούς πολίτες βλάπτουν ούτε την πόλη, όλοι όμως ωφελείσθε από εκείνους, που θέλουν να διακινδυνεύουν εναντίον των εχθρών.

2. α) Αριστοτέλης, β) πειστικότητα, καιρός, γ) πείσει, εκθέσει.

3. Ο Μαντίθεος προβάλλει το ήθος και τη στάση του απέναντι στην πόλη. Παρουσιάζει τον εαυτό του ως ευσυνείδητο στρατιώτη, γενναίο και φιλότιμο πολεμιστή, ως φιλόπατρι πολίτη ο οποίος με αυταπάρνηση εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις για χάρη της πατρίδας χωρίς να απουσιάζει από καμιά. («*Τῶν τοίνυν ἄλλων...ἀπελείφθην πώποτε.*»). Η υποδειγματική συμπεριφορά που επέδειξε ως πολεμιστής φαίνεται επιπλέον από τη χρονική διάρκεια και την ποιότητα συμμετοχής του σε αυτές («*ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον...μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν.*»). Ὑστερα προσπαθεί να αντικρούσει την κατηγορία που αφορούσε το λακωνικό τρόπο κόμμωσης και ένδυσης αναπτύσσοντας ποιο πρέπει να είναι το ορθό κριτήριο αξιολόγησης του πολίτη. Εμφανίζεται αδικημένος και βαθύτατα θιγμένος από το γεγονός ότι κρίνεται με καθαρά επιφανειακά στοιχεία και απορρίπτει ως κριτήριο τις αξιосύνης του πολίτη την εξωτερική εμφάνιση προβάλλοντας τις πράξεις του ως κριτήριο αποτίμησης του ήθους. Πρόκειται για άτομο συνετό με ηθική ποιότητα καθώς με τις πράξεις του ωφελεί την πατρίδα του. Είναι σφοδρός πολέμιος

της αδικίας των επιφανειακών διακρίσεων, υπέρμαχος του εἶναι και ὄχι του φαίνεσθαι.

4. Ο ρήτορας επανέρχεται στο ζήτημα της στρατιωτικής του υπηρεσίας σκόπιμα και συνειδητά, καθώς ξέρει ότι ο λακωνικός τρόπος ένδυσης και εμφάνισης ήταν για κάποιους συμπολίτες του ενοχλητικός και στήριζε μέρος της εις βάρος κατηγορίας του. Ειδικότερα, ο Μαντίθεος και πολλοί αριστοκρατικοί νέοι της τάξεως των ιππέων έτρεφαν μακριά μαλλιά μιμούμενοι τους Λακεδαιμονίους. Αυτό όμως τους έκανε αντιπαθείς σε πολλούς δημοκρατικούς. Οι περισσότεροι ελεύθεροι Αθηναίοι της κλασικής περιόδου είχαν τα μαλλιά τους αρκετά κοντά ήδη από την εφηβική ηλικία. Φοβάται λοιπόν, μήπως η εμφάνισή του λειτουργούσε συνειρμικά και στους βουλευτές δημιουργώντας δυσμενείς γι αυτόν εντυπώσεις και την υποψία ότι πράγματι είχε φιλολακωνικά πολιτικά φρονήματα. Για να τους επηρεάσει θετικά προβάλλει την άψογη στρατιωτική του συμπεριφορά ως αντιστάθμισμα.

5. α) 1-ε, 2-α, 3-β, 4-ζ, 5-γ

β) διατετέλεκα: διὰ + τελέω/τελῶ

ἐξόδους: ἐκ, ἐξ + ὁδός

ἀναχωρῶν: ἀνά + χωρέω-ῶ

διαλεγόμενοι: διὰ + λέγομαι

ἀμπεχόμενοι: ἀμφί+ ἔχω

Αδίδακτο κείμενο:

Α] Είναι λοιπόν εύκολο να αντιληφθεί (κανείς) ότι τέτοια πράγματα συνέβαιναν και τον προηγούμενο καιρό· λένε όμως ότι και οι άριστοι και οι πιο σοφοί θέλουν πάρα πολύ να αλλάξουν γνώμη. Εάν λοιπόν, φαινόμαστε ότι λέμε λογικά πράγματα και παρουσιάζουμε αρκετές αποδείξεις, άνδρες δικαστές, ελεείστε μας με κάθε τρόπο και μέσο, γιατί εμείς πάντα προσδοκούσαμε να επικρατήσουμε με την αλήθεια, παρ' όλο που η συκοφαντία είναι τόσο μεγάλη. Εάν όμως εσείς δεν θέλετε με κανένα τρόπο να πεισθείτε, νομίζουμε πως δεν έχουμε πια καμιά ελπίδα σωτηρίας. Αλλά, για όνομα των Ολύμπιων θεών, άνδρες δικαστές, θελήσετε

περισσότερο να μας σώσετε δίκαια παρά να μας καταστρέψετε άδικα και πιστέψτε ότι λένε την αλήθεια αυτοί που, αν και παρέμεναν σιωπηλοί σε όλη τους τη ζωή, συμπεριφέρονται συνετά και δίκαια.

Β] Ο ομιλητής νιώθοντας ότι αδικείται και ο ίδιος και ο πατέρας του από την άδικη κατηγορία και υπεξαίρεση ενός τμήματος της περιουσίας του Αριστοφάνη, ζητά από τους δικαστές να του δείξουν εμπιστοσύνη. Υποστηρίζει ότι πρέπει οι δικαστές να πιστέψουν αυτόν που λέει την αλήθεια, γιατί αν και σε όλη του τη ζωή παρέμενε σιωπηλός και δεν επεδίωκε να δημιουργεί προβλήματα, η συμπεριφορά του ήταν πάντα δίκαιη και συνετή.

Γ] τοὺς ἀγαθοὺς – τοὺς ἀμείνονας / ἀμείνους
τῷ ἀνδρὶ δικαστῇ
πασῶν τεχνῶν
δικαιότερον – δικαιότατα
ἐλπίδος – ἐλπίδων
ἐγένετο
μεταγνώσεσθαι
ἐπείσθητε
σιωπῶεν
παράσχου

Δ] 1. **τοιαῦτα**= υποκείμενο στο **ἐγίγνετο** (αττική σύνταξη)
δικασταὶ= ομοιόπτωτος ονοματικός επιθετικός προσδιορισμός στο **ἄνδρες**
τῆς διαβολῆς= υποκείμενο της γενικής απόλυτης μτχ. **οὔσης**
τρόπῳ= δοτική που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός τρόπου στο **πεισθῆναι**
ἐλπίς= υποκείμενο στο **ἐδόκει**
σῶσαι= αντικείμενο στο **βούλεσθε**, τελικό απαρέμφατο
τούτοις= έμμεσο αντικείμενο στο **πιστεύετε**
σιωπῶντες= εναντιωματική μτχ. συνημμένη στο υποκείμενο **οἱ**
ἐν τῷ βίῳ= εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο **σιωπῶντες**
σώφρονας= κατηγορούμενο στο αντικείμενο **σφᾶς αὐτοὺς**.

2. Δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο απαρέμφατο **γνῶναι**. Εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο **ὅτι** γιατί δηλώνει

αντικειμενική κρίση και εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει το πραγματικό.

Δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο **ἐλέησατε**. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο **ὥς**, γιατί δηλώνει υποκειμενική αιτιολογία και εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει το πραγματικό.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ